

W
Vladimír Čort

POHÁDKA O LÍNÝCH STRAŠIDLECH

/ Poklad ve mlýně /

Pohádkový muzikál ve dvou dějstvích

O S O B Y

Ježibaba

Hastrmanka

Selka Tereza

Dívka Anička / a v převleku myslivec/

Odehrává se v opuštěném mlýně na Čertově řece.

Dekorace :

a/ závěsné : vyobrazení zpustlé sednice ve mlýně
nebo

b/ reál: stůl, lavice, v koutě pec a jiné haraburdí, které
patričně navodí dojem zpustlé mlýnské sednice

První dějství

Hastrmanka, ježibaba, selka a Anička jsou na otevřeném jevišti. Přinášejí rekvizity - lavici, stůl, připravují scénu k zahájení hry. Přitom si zpívají a obražejí se k divákům.

č. 1.

Hastrmanka a Ježibaba Líp je dvěma kůlům v plotě
Líp je vodě v jedné botě
Než nám bídně opuštěným
Ztraceným a zarmouceným

Hastrmanka Nikdo tudy nešel dlouho
Neposeděl chvíli pouhou

Ježibaba Není přece o co stát
Vždyť nás nemá nikdo rád

Hastrmanka Od hladu nás všude píchá
Věčně prázdná máme břicha

Ježibaba Kéž by něco bylo k snědku
Aspoň kousek, aspoň špetku

Hastrmanka a Ježibaba Žádný mužský nejde kolem
Ani horem, ani dolem
Přesmutný se nám zdá svět
Zůstaneme na ocet

/Anička a selka odcházejí a na jevišti
zůstává jen hastrmanka a ježibaba/

Ježibaba My že zůstaneme na ocet ? Hastrmanko, vždyť
my už jsme na ocet zůstaly! Jen řekni, kolik
je ti let !

Hastrmanka Ále - ! Zase začíněj. S tebou je legrace, ježibabo!
Kdybys radši vyčarovala něco k jídlu.

- Ježibaba - Vyčarovala ? /Ježibaba je vyvedena z míry/
Vyčarovala, povídáš ?
- Hastrmanka Každá ježibaba dovede čarovat. Každá, která za něco stojí! Ale ty jsi úplně budižkničemu a když se na tebe podívám, hned bych brečela. Ježibaba a nedovede čarovat !
- Ježibaba Jak to, že nedovedu ? Co to meleš ? Kdybys jen věděla, co já jsem dovedla za kousky... Jé, vlasy by se ti hrůzou jen ježily a nohy by ti kameněly a v očích by se ti zatmívalo a v uších by ti zahřmívalo a kolena by se ti podlamovala a nos by se ti prodlužoval a ruce by se ti spínaly...
- Hastrmanka Třesky plesky! Mraky, z kterých neprší! Kdo si pamatuje ty tvé kousky? Ani nejstarší sumec tady v náhonu už nepamatuje tvé kejkle a čarování! Zestárla jsi, ježibabo, a je z tebe babizna, žalos pohledět! Vlasy máš nečesané sto let, uši sis nemyla už dobrých dvě stě let a nehty sis stříhala naposled v minulém století. Tak je to s tebou Jsi línější než kněžna na zámku, válíš se jen pod lavicí a naříkáš, jak ti kručí v břiše.
- Ježibaba Já že jsem se sto let nečesala ? Mraky, hadry, košťata ! Že tě huba nebolí ! Se svým účesem bych mohla na císařský bál ! Ch, sto let. Sotva deset ! Ale ty jsi ubožačka, že by nad tebou kámen zaplakal! Můj ty smutku, jaká ty jsi hastrmanka ? Kdy jsi naposled omočila nohy v náhonu ? Kolik je už tomu let, kdy jsi poroučel rybám v celém povodí ? Pamatuješ, jak jsi udržovala říční dno v čistotě, jak ses starala, aby velká voda neodnesla jez a řasa aby nezaplevelila náhon ? Už jsi na to zapomněla, viď. Tehdy tě měli všichni rádi, lidi i vodníci. I vodníci, hastrmanko !

č. 2.

Hastrmanka Mlč, mlč. Srdce mi to může utrhnout.

Jaké to byly krásné časy
 Když jsem byla ještě mladá
 Jaké to byly krásné časy -
 Když jsem tu bývala ráda

Hezká jsem byla a čistá
 Jako ten květ leknínu
 Pod lípou bylo dost místa
 K odpočinku ve stínu

Řeka svoji píseň pěla
 Mlým klapal vesele
 Ráno rozesmátá celá
 Vstávala jsem z postele

Na ten čas já vzpomínám si
 Smutek stíní moji líc
 Odešel už dávno kamsi
 Nikdy nevrátí se víc

Jaké to byly krásné časy
 Když jsem byla ještě mladá
 Jaké to byly krásné časy
 Když jsem tu bývala ráda

A všechno neštěstí začalo tehdy, když ses
 objevila ty !

Ježibaba

Já ? Já ? Já že jsem přivedla mlým k úpadku ?
 Já jsem zavinila, že tady všechno zpusťlo
 a obrostlo kopřivami ? Já jsem tady rozvěsila
 po koutech pavučiny ? Já mohu za to, že se
 mlýnské kolo zastavilo a že sedláci sem přesta-
 li vozit obilí ?

Hastrmanka

Ano, ty. Přihňala ses na koštěti, začala jsi
 předvádět ty své dryáčnické kousky a lidi
 i vodníci se začali mlýnu vyhýbat. Ano, i vodní-
 ci. Proč ses neusadila někde ve zříceném hradě?

- Ježibaba Protože tady to vypadalo hůř než ve zříceném hradě! Co mi to chceš namluvit, hastrmanko? Když mě sem moje koště zaneslo, mlynářská chasa se už dávno rozprchla a mlynář celé dny seděl v hospodě a propíjel poslední šindele ze střechy! Já že jsem to tady zhuntovala? Ne, ne, samotný mlynář, protože radši sedával u sklínky než ve mlýnici. Byl líný jako veš v kožichu! Když si měl hodit pytel na záda, lehl si do postele.
- Hastrmanka No, možná, že máš pravdu. Asi to tak bylo. Ten mlynář byl opravdu kůže líná a práce se bál, jako se bojí bělička štiky.
- Ježibaba Hastrmanko -
- Hastrmanka No -
- Ježibaba Já ti něco řeknu.
- Hastrmanka Tak jen řekni.
- Ježibaba Ale nebudeš se zlobit?
- Hastrmanka Raci, škeble, úhoři! Zlobíme se na sebe celé dny a hádáme se od rána do večera, tak proč najednou ty ohledy?
- Ježibaba Tak já ti teď řeknu, proč se pořád jenom hádáme.
- Hastrmanka To jsem tuze zvědavá.
- Ježibaba Hastrmanko, jsme horší než ten mlynář, který to tady všechno zpustošil!
- Hastrmanka To vím už aspoň sto let! Když chceš pracovat, tak pracuj! Čáry máry fuk, vykouzli pečínku! Abrakadabra, přičaruj na stůl kafe se smetanou! No tak!

Ježibaba Když já už jsem všechno zapoměla. Čarování se mi vykourřilo z hlavy a všechno, co dovedu, je spát a hádat se.

č. 3.

Ježibaba Koště jsem mívala létací
Ve větru lítala, v oblacích
Pořád kousek výš
Prima bylo, když koště jsem mívala létací

Nade mě nebylo v lítání
Nad stromy, nad řekou, nad strání
Tahle idyla
Se mi líbila
Nade mě nebylo v lítání

Tenkrát nikdo neřek taky
Že jsem ježibaba zlá
Byla jsem pro lidi, mraky
Ježiholka pohledná

Koště jsem mívala létací
Ve větru lítala v oblacích
Pořád kousek výš
Prima bylo, když koště jsem mívala létací

Hastrmanka Jako bych někoho za vrbinou viděla! Jako by k nám někdo šel, ježibabo !

Ježibaba Kdo by k nám šel ? Leda takové strašidlo, jaké jsme my samy !

Hastrmanka Ne, ne ! Zdá se mi, že má červený klobouk na hlavě... a červené pentle...

- Ježibaba Jémine, snad si nemyslíš, že sem za tebou leze nějaký vodník! Kam jsi dala rozum, hastrmanko! Vždyť ty už vlastně ani hastrmanka nejsi! Co by si s tebou vodník počal? Skočila bys za ním do vody? To mi nepovídej! A i kdyby k nám nakrásně nějakým omylem šel vodník, jen by tě uviděl, vzal by nohy na ramena!
- Hastrmanka Jsi zlá!
- Ježibaba A ty jsi hloupá!
- Hastrmanka A zase se hádáme a už jsme v sobě! Raci, škeble, úhoři!
- Ježibaba Ba, už je to naše jediné potěšení. V břiše nám kručí, ale huba nám jede jako namazaná. Ale to ty vždycky začínáš!
- Hastrmanka Pojď sem, pojď sem, ježiholko!
- Ježibaba /polichoceně/ Ty mi říkáš ježiholko?
- Hastrmanka Podívej se, někdo k nám opravdu jde!
- Ježibaba Na hlavě má červený šátek... teď běží přes lávku... hastrmanko, a v ruce drží košík! Že v tom košíku je něco k snědku? No né, my se dneska poprvé za tři léta najíme! Zakousneme se do koláčků -
- Hastrmanka Nebo do jelítka -
- Ježibaba Nebo do klobásy -
- Hastrmanka Nebo do bábovky -
- Ježibaba Rychle se schovejme!

/Ježibaba s hastrmankou vlezou pod lavici a pod stůl/

č. 4.

- Anička Sluníčko svítí a zpívá ptáček
Všude je krásně a mně do pláče
Srdce mi buší, srdce se plaší
Cestou do mlýna, kde pořád straší

 /Anička dozpívala, ale ruku stále drží
 na klice. Váhavě se rozhlíží/
- Hastrmanka /šeptem/ V ruce drží košík! Co jen v něm má ?
- Ježibaba Proč sem vůbec přišla ? /S obavou/ Myslíš,
že za námi ? Co by od nás mohla chtít ?
- Anička Zlá selka ráno přísně mi řekla
Přineseš poklad a já jsem klekla
Selka mne do tmy vyhnala vrátky
Bez něj já nesmím vrátit se zpátky
- Hastrmanka Zpívala něco o pokladu.

 /Anička přechází po světnici a všechno
 si prohlíží/
- Ježibaba Kde by se tady vzal poklad! Uvažuj, hastrmanko !
Mlým na spadnutí a poklad ! /Uchichtne se/
Jediný poklad jsme tady my dvě!
- Anička Šla jsem tak dlouho k černému lesu
Duši mám malou, strachy se třesu
Jsem tady sama a bez pomoci
Napospas kouzlům a černé moci
- Hastrmanka Slyšíš? Duši má malou a strachem se třese!
- Ježibaba Mraky, hadry, košťata ! Sláva mého čarování
ještě tak docela nevyčichla! Slyšela jsi ?
Zpívala o kouzlech a černé moci !

- Anička Tolik řečí o strašidelném mlýně a zatím je tady docela hezky. Kdyby se na lavici dala peřina a do oken záclonky -
- Hastrmanka Slyšíš ji ? Záclonky - !
- Anička Kdyby se vydrhla podlaha a umyla okna, kdyby se vysmejčily pavučiny a natáhly tuhlety kukačky, věru, líbilo by se mi tady víc než u selky.
- Ježibaba No ne, ona tady chce zůstat ? To je přece náš mlýn, to je přece naše skrývačka ! Žijeme už tady kolikset let !
- Hastrmanka Ano, kolikset let už tady hladovíme a lenošíme ! A teď si tady zničehonic přijde jakási taková a hned prý, že se jí tady líbí! Ježibabo, postraš ji ! Hned ji postraš !
- Ježibaba Ale jak ?
- Hastrmanka Pusť na ni hrůzu ! Ten košík tu ovšem musí nechat.
- Ježibaba Jak se pouští hrůza ? To je hrůza, nic už neumím!
- Hastrmanka Tak mi aspoň přistrč ten košík!
- /Ježibaba postrkuje košík po stole a hastrmanka se pokouší do něho sáhnout. Nedaří se jim to, protože Anička, jak přechází po světnici a vede k sobě řeč, se občas obrátí ke stolu. A tu, samozřejmě, hastrmanka i ježibaba hned zalezou/
- Anička To jsou všechno plané řeči. O pokladu i o strašidlech! Hrniec zlatáků? Tomu nevěřím. A jakási hastrmanka a ježibaba ? Leda povídačky na strašení dětí ! Škoda takového pěkného mlýna! Kdyby se zvedlo stavidlo a vyčistil náhon...
- Hastrmanka Snad tady nechce začít pracovat !

- Ježibaba Co bude s námi ? Mraky, hadry, košťata ! Já to nesnesu dívat se, jak někdo něco dělá ! Budou mě z toho bolet ruce !
- Hastrmanka Mě už teď píchá v kříži !
- Anička Snad by klapot mlýnského kola přivábil i ženicha ! Aničko, dovedeš si to představit ? Voda se opírá do lopatek mlýnského kola, mezi mlýnskými kameny se mele obilí a cestou z lesa vyjíždějí sedláci s plně naloženými fůrami pšenice. Na všem leží moučný poprašek a můj manžel...
- Hastrmanka Ach, jemine, ta má ale sny ! Ježibabo, slyšela jsi ?
- Ježibaba Co bych neslyšela ? Holka si tady vymýšlí. Asi je stejně chudá jako my a taky zůstala na ocet.
- Anička ... a můj manžel, šikovný pan mlynář, se na mě pěkně usmívá, abych nepřipálila jíšku... ach jemine, Aničko, to máš zase sny !
- Hastrmanka - A víš, že mně by se to líbilo ? Bylo by to jako za starých časů. Zase by tady bylo pěkně, zase by bylo veselo a plno zpěvu ! A co ty víš, třeba by se i vodníci sem začali trousit ! /S obavou/ No ovšem, musela bych zase pracovat, musela bych zpátky do vody -
- Ježibaba To já bych radši našla svoje staré koště a radši bych odletěla někam jiram ! Hastrmanko, lepší je hladovět, než něco dělat !
- Hastrmanka Já si to myslím taky ! Raci, škeble, úhoři ! Řekla jsem snad něco jiného ? A když, tak byly jenom sny.
- Anička Kdo se to ozývá ? Jako bych tady nebyla sama... A to koště... odkdy koště skáče samo po stole ? Že by přece jenom strašidla ?

/Hastrmanka s Ježibabou vyskočí a začnou kolem Aničky tančit a divoce křepčit/

č. 5.

Ježibaba a
Hastrmanka

Na Čertově řece stojí
Odedávna starý mlýn
Kdo sem přijde, ten se bojí
Strašidel a meluzín

Ve střeše je velká díra
Okna černá od sazí
Pocestného hrůza svírá
Strach po těle zamrazí

Kdo tu byl, sem víckrát nejde
Už to není tajemství
Ubožákům hlava sejde
V strašidelném království

Když je půlnoc, černý havran
Jako přízrak přiletí
Nechoď kolem, nebo na tě
Padne věčné prokletí!

Anička

To mi spadl kámen ze srdce! Bála jsem se,
že tady přece jenom zastihnu strašidla, ale
zatím vidím jenom hastroše.

Ježibaba s
Hastrmankou

/se strašným zklamáním/ Hastroše ? Ha-stro-še ?

Anička

Snad jste si nemyslely, že z vás jde hrůza?
Jste dvě staré tetky, jedna legračnější než
druhá ! Kdy jste naposledy viděly hřebek, ško-
pek s vodou a ručník ?

Ježibaba

Mraky, hadry, košťata ! Co je ti do toho !
Jsem ježibaba a vypadám, jak má ježibaba vypa-
dat !

/Hastrmanka s Ježibabou vyskočí a začnou kolem Aničky tančit a divoce křepčit/

č. 5.

Ježibaba a
Hastrmanka

Na Čertově řece stojí
Odedávna starý mlýn
Kdo sem přijde, ten se bojí
Strašidel a meluzín

Ve střeše je velká díra
Okna černá od sazí
Pocestného hrůza svírá
Strach po těle zamrazí

Kdo tu byl, sem víckrát nejde
Už to není tajemství
Ubožákům hlava sejde
V strašidelném království

Když je půlnoc, černý havran
Jako přízrak přiletí
Nechoď kolem, nebo na tě
Padne věčné prokletí!

Anička

To mi spadl kámen ze srdce! Bála jsem se,
že tady přece jenom zastihnu strašidla, ale
zatím vidím jenom hastroše.

Ježibaba s
Hastrmankou

/se strašným zklamáním/ Hastroše ? Ha-stro-še ?

Anička

Snad jste si nemyslely, že z vás jde hrůza?
Jste dvě staré tetky, jedna legračnější než
druhá ! Kdy jste naposledy viděly hřebek, ško-
pek s vodou a ručník ?

Ježibaba

Mraky, hadry, košťata ! Co je ti do toho !
Jsem ježibaba a vypadám, jak má ježibaba vypa-
dat !

- Anička I vy kůže líné ! To se nestydíte ?
- Ježibaba a
Hastrmanka Nestydíme ! Nestydíme !
- Anička Vás tak dát do spolku s mou selkou Terezou.
Ta má taky obě ruce levé! Věčně jenom vzdychá,
jak by to bylo příjemné žít v království, kde
létají pečení holubi rovnou do pusy.
- Ježibaba Máš ještě jedno jablíčko ? Aspoň jedno - pro mě!
/Anička obrátí košík dnem vzhůru/ Tak jdi na
zahradu ! A hned ! A natrhej plný košík! Nebo
na tebe pustím hrůzu!
- Anička /se směje/ Můžeš strašit leda zajíce v zeli.
Ale abyste neřekly, já vám jablíčka natrhám.
Ale napřed se podíváme po tom pokladu!
- Ježibaba Po tom hrnci plném zlaťáků !
- Hastrmanka Po té truhlici plné drahého kamení! - Ale kde
začít ?
- Anička Třeba rovnou pod lavicí !

/Ježibaba i hastrmanka se vrhnou pod lavici,
narazí do sebe - a upadnou. Tahají se za sukně
i za vlasy, dorážejí na sebe, převrhnou
lavici, chytají se za nohy/
- Hastrmanka Já najdu poklad ! Mně bude patřit ! Já tady
bydlím déle !
- Ježibaba Ale já jsem chytřejší! A mě má Anička radši !
- Hastrmanka Jsi hastroš do zeli !
- Ježibaba A ty jsi ropucha z kaluže ! Poklad bude můj!
- Hastrmanka Můj !

- Ježibaba Můj !
- Hastrmanka Nepleť se mi do cesty ! Au! Aničko, ježibaba mě kousla !
- Ježibaba A tys mi pocuchala můj krásný účes !
- Hastrmanka Máš na hlavě vrabčí hnízdo!
- Ježibaba A tobě v botě čvachtá voda! Ale až najdu poklad, nedostaneš ani zlaták!
- Hastrmanka Až já najdu poklad, nedostaneš ani troníček! Škeble, raci, kapři, bude ze mě velká paní!
- Ježibaba Z tebe ? Já budu velká paní! Já se budu oblékat do hedvábí!
- Anička Tak dost, dost, tetky, už mě z toho smíchu bolí břicho! Copak takhle se hledá poklad ?
- Ježibaba Ano, tak se nehledá poklad! Hastrmanka vůbec neví, jak se hledá poklad. Ať mi dá pokoj !
- Anička Tetky, vždyť se sotva držíte na nohou. Odpočiňte si, já zatím zatopím v kamnech a potom se do toho pustíme všechny tři. Až ten poklad najdeme, rozdělíme se.
- Ježibaba Rovným dílem ?
- Anička Rovným dílem, jak jinak.
- Ježibaba Jsem z toho hledání celá unavená. Všechno mě bolí.
- Hastrmanka Hledat poklad, to je práce! Hned si musím lehnout a zdřímnout si.. Aáááááách, to se mi chce spát !

Ježibaba

Aáááá, ááááá !

/Usnou na lavici. Anička přinese ze síně náruč dříví a poklekne ke kamnům. Otevře dvířka a překvapeně nahlédne dovnitř. Obrátí se k ježibabě a hastrmance/

Anička

Co to schováváte pod plotnou ? Slyšíte mě, tetky? /Vytáhne z kamen malou skříňku s klíčem/ Taková krásná skříňka, jako z královské klenotnice ! Ale kde se tu vzala?... Aničko, že tys nakonec přeci jen našla poklad ? To se budou tetky divit! A selka Tereza ! /Postaví skříňku na stůl/ Vstávat, strašidla, vstávat! Budeme se dělit o poklad! /Třeše s nimi, ale marně/ Slyšíte, měly jste v kamnech poklad ! /Když je neprobudí, Anička odemkne skříňku sama. Skříňka je však téměř prázdná, jen jakýsi pergamen v ní leží/ A je po pokladu. Je po zlatácích a krejčárcích. Holka, zase jsi chudá jako vřdycy. Zase budeš mít jednu suknicu a jediný šátek. Ale co je to za pergamen ? Co na něm bylo napsáno ? Písmo je už vyrudlé, nic už z toho nepřečtu... Ale co kdybych tam něco já napsala ?! /Vytáhne z kamen kousek dřívka, stojí nad pergamenem a přemýšlí/ Ale kdo to bude číst ? Přece hastrmanka s ježibabou! Holka, musíš napsat něco pro ně, aby se chytily za nos. /Rychle píše, potom složí pergamen zpátky, skříňku zamkne a klíč si pověsí kolem krku. Zatopí v kamnech a ozve se hučením a praskáním/ Tak, ještě jedno polínko, abychom tady měly teplo. Za chvíli se jistě přižene selka Tereza a ta je tuze zimomřivá!

/Ježibaba a hastrmanka se probouzejí/

Ježibaba

Co to tady hučí ?

Hastrmanka

Co to tady praská ?

Ježibaba

Já se bojím !

Hastrmanka

Já mám strach !

Anička

To si přece jen oheň v kamnech vesele zpívá! Copak vy jste si nikdy nerozdělaly oheň ?

- Hastrmanka a Ježibaba /hrdě/ Nikdy !
- Anička Ani v zimě ?
- Hastrmanka To tak - starat se o topení ? Štípat dříví a dávat pozor, aby v kamnech nevyhaslo?
- Hastrmanka a Ježibaba Radši zmrznout !
- Hastrmanka Na jaře jsme stejně vždycky rozmrzly !
- Ježibaba /si všimne skříňky/ Aničko, co to... tadyhle tohle... toto... že by to... tahleta... s tímhle-tím... takovým... tototo... poklad! Poklad!!! Mraky, hadry, košťata - poklad !!
- Hastrmanka Škeble, raci, sumci, běličky a pulci, máme poklad! V mém mlýně se našel poklad ! Mám poklad !
- Ježibaba Moc dobře jsem věděla, proč se mi tady v tom sešlém mlýně tak líbí ! Měla jsem čich, že jsem tady zůstala !
- Hastrmanka Nechci tě ani vidět! Sedni si na své koště a už ať jsi pryč !
- Ježibaba Hned, hned, hned! Jen co si vezmu poklad !
- Hastrmanka Ty si chceš vzít můj poklad ? Taková drzost! Slyšíš ji, Aničko ? Prý si vezme můj poklad! Přiletěla jsi v roztrhaných šatech, v roztrhaných šatech zase odletíš ! Já jsem teď velká paní a nemohu si dovolit spolky s takovou žebračkou, jako jsi ty !
- Ježibaba To mě podržte! Jakápak žebračka, když mi patří skříňka plná drahého kamení! Koupím si zámek i s bílou paní! Chachá! Bílá paní bude za mě strašit a celé panství se mě bude náramně bát! Celé panství bude od rána do večera jektat zuby !

- Hastrmanka Ty mě ale dovedeš rozesmát, ježibabizno !
Kupovat budu já ! Koupím si velikánský rybník
s vodníkem... nebo radši se dvěma vodníky...
- Anička Ale tetky, nezapomněly jste na mě ? Slíbily
jsme si, že se rozdělíme rovným dílem.
- Ježibaba Jakým rovným dílem ?
- Hastrmanka Kdo tady co povídal o rovném dílu ? Ježibabo, ty
jsi něco takového slyšela ? Já ne !
- Ježibaba Já taky ne! Přijde si sem taková nějaká holka
ze vsi, my ji dovolíme, aby se ohrála u kamen
- a ona hned, dávejte poklad !
- Hastrmanka Moje řeč, milá ježiholko ! Kolikset let jsme
tady ten poklad opatrovaly a když se rozhodneme,
že ho konečně utratíme, přiběhne mi sem jakási
tulačka se třemi jablky a hned si myslí, že je
tady něco na rozdávání ! No tak to néé! A kdes
vůbec ten poklad našla ?
- Anička V kamnech.
- Hastrmanka V kamnech ! Vidíš ? Aha! A proč myslíš, že jsme
po celý ten čas trpěly strrrrašnou zimou ?
- Hastrmanka a
Ježibaba Jen abychom uchránily náš poklad !
- Ježibaba Náš ?
- Hastrmanka Náš?
- Ježibaba a
Hastrmanka /rezignovaně/ Tak tedy náš...

č. 6.

/Zpívají/

Až se zítra probudíme
Koupíme si celý svět
Na co jen si pomyslíme
Všichni budou závidět

Na růžovo natřem nebe
Schody dáme pozlatit
Hned jak ustrojíme sebe
Půjdem poklad utratit

Všechno lesklé použijem
k zařizení paláce

Nakupovat
Nakupovat
To je pro nás blaho blah
Nakupovat
Zařizovat
Všechno svedem, žádný strach

Všechno po čem srdce touží
Můžeme si dovolit
A ti druzí ať nám slouží
My si budem lebedit

Až se zítra probudíme
Koupíme si celý svět
Na co jen si pomyslíme
Všichni budou závidět

Ježibaba

/chodí po světnici a nakrucuje se/ Ano, nejdříve
svolám z celého světa všechny krejčí. Celý týden
budou sedět a sedět a šít a šít, tak jak jim
přikážu. Na každý den, co jich v roce je, musím
mít jedny nové šaty. A až uplyne jeden rok,
zavolám si krejčíky znova. A znova budou sedět

a sedět a šít a šít. A já ? Já se budu dívat z okna, vyhlížet do překrásné zahrady svého překrásného zámku. A budu popíjet to nejlahodnější víno z růží a budu zakusovat ty nejměkčí makové buchtičky.

Hastrmanka

A já, já jenom takhle rukou mávnú, a hned tu bude sedět řada ševců, že jejich konec nikdo nedohlídne! A každý z těch ševců bude mít tu nejjemnější kůži, že které mi ušije ty nejměkčí a nejpohodlnější a nejkrásnější střevíce na světě.

Ježibaba

A já si koupím kočár! A na koště už nikdy nasednu, ani nepohlédnu!

Hastrmanka

/ohromena svým nápadem/ A já si k sobě pozvu vodníka, který bydlí v moři. Vodníka ze slané vody! A budeme spolu jezdit na loďce se zapřaženými delfíny !

Anička

/s úsměvem/ Skříňka je vaše, ale klíček od ní mám já. Co tomu říkáte ?

Ježibaba

Zlodějko !

Hastrmanka

Hned nám ten klíček vrať !

Anička

Až naprší a uschne !

Ježibaba

Ty nám ho nedáš - po dobrém?... Tak tě obklíčíme, rychle na tebe skočíme a tak tě zvalchujeme...!
A -

Hastrmanka

- a že máme dobré srdce -

Ježibaba

A že máme dobré srdce, tak my se s tebou podělíme. Rovným dílem !

Anička Takové dobračky jsem ještě neviděla ! Ale nebudeme dělit na tři, ale na čtyři díly.

Ježibaba a /naříkavě/ Na čtyři ? Jemine, jemine !
Hastrmanka

Hastrmanka Jedna... dvě... a jedna... a jedna... a jedna
jsou... a jedna jsme tři! Jsme tři ! Tak jaképak
čtyři díly ?

Anička Zapomněly jste na selku Terezu. /Vyhlédne z okna/
Myslím, že už ji vidím. Žene se jako bouře a jako
divoká voda !

Selka Ještě se snad nenarodil
Nikdo chytřejší než já
Ten, kdo by mě za nos vodil
Já jsem selka mazaná

O p o n a

Druhá dějství

č. 7.

Selka

Ještě se snad nenarodil
Nikdo chytřejší než já
Ten kdo by mě za nos vodil
Já jsem selka mazaná

Kolem prstu otočím si
Třeba tisíc strašidel -
Jakou léčku vymyslím si
To snad nikdo neviděl

Nepřijdeš si na mě zítra
Tvoje hra je prohraná
Já jsem jako liška chytrá
Já jsem selka mazaná

Já jsem vtipnou kaši jedla
Ze všech nejvíc na světě
Komu já bych na lep sedla
Musí z pekla přiletět!

Anička

Dobry večer.

/Vejde selka/

Selka

Co tady tak dlouho děláš ? Proč nejsi s pokladem
doma ? Hořím nedočkavostí ! No - povídej ! Co si
za to bohatství pořídím, knížecí zámek ?

Hastrmanka

Raci, škeble, plotice !

Selka

A kočár a šestispřeží ? A kočího a panskou
a lokaje a zahradníka ?

- Ježibaba Mraky, hadry, košťata !
- Selka A co strašidla ? Mluv, Andulo !
- Anička A já ?
- Selka Co ty ? No co ty ?
- Anička Co dostanu já z toho pokladu ?
- Selka /užasle/ Ty ?... Aha, no tak tobě bych mohla
pořídít - kanafasovou suknicí. Kanafasovou sukni-
cí za půl zlatky! Co tomu říkáš, máš radost ?
- Anička To jsem si mohla myslet. Jsi stejná jako
ježibaba.
- Selka Ježibaba ? Já... je-ži-ha-ba ?
- Anička Anebo hastrmanka.
- Selka Ha-str-man-ka ? No Andulo ! Andulo!! Já ti chci
koupit kanafasovou suknicí a ty si ještě na mě
otvíráš pusku ? To je vděk za všechnu moji dobrotu!
Našla jsem tě v příkopu, vychovala jsem tě -
- Anička Pohlavky -
- Selka - starala jsem se o tebe -
- Anička Křikem.
- Selka - sytila jsem tě -
- Anička Leda buchtami do zad. Obě víme, jak to je. Kdo
drhne podlahu ? Já. Kdo stele peřiny ? Já. Kdo
chodí ke studni pro vodu ? Já. Kdo přišívá zápla-
ty ? Já. Kdo se věčně válí za pecí ? Ty.

- Selka No ne ne no.
- Anička Je to pravda! Hospodářství jsi zanedbala a chalupu máš na spadnutí. Jaká ty jsi selka! Na dvoře tři slepice, ve chlévě jedna kosa, pár králíků a ve stodole jeden vymlácený anopek.
- Ježibaba Mraky, hadry, košťata, ta jí to dává.
- Hastrmanka To je vyřídilka!
- Anička Proč jsi o všechno přišla a proč se ti všechno rozplynulo pod rukama?
- Selka Proč, proč, proč...
- Anička Protože jsi stejná jako tady ta strašidla!
- Hastrmanka Slyšíš? Je taky líná!
- Ježibaba Tak se mi zdá, že si budeme se selkou rozumět.
- Anička Do chalupy ti prší a když zafouká pořádný vítr, spadne nám střecha na hlavu. Už mám toho života u tebe dost. Dost a dost! Zůstanu tady ve mlýně!
- Selka Pro mě a za mě! Dělej si, co chceš, já si stejně koupím knížecí zámek. Ale už dost povídání a dej mi ten poklad!
- Anička Jaký poklad?
- Selka Přece ten, co jsi tady pro mě našla... z vděčnosti za to, že jsem se tolik let o tebe starala.

- Anička Mraky, hadry, košťata, že se nestydíš ! Raci, škeble, okouni, že ti není hanba !
- Selka Vždycky jsi byla taková mírná, poslušná a úslužná...
- Anička Ale už nejsem.
- Selka Co to do tebe vjelo ?
- Anička Řekla jsem si, že ti pomohu. Jsi sice líná a hubatá, ale mám tě ráda.
- Selka Ty mě máš... Aničko...
- Hastrmanka Snad se nám selka nerozbrečí ?
- Ježibaba Taky by ses rozbrečela. Už ti někdo řekl, že tě má rád ?
- Hastrmanka Ani o to nestojím. Já taky nemám nikoho ráda, tak co.
- Selka Povídala jsi, že mě máš ráda ?
- Anička Terezo, tu chalupu na vsi už na nohy nepostavíš. Zůstaň tady se mnou ve mlýně. Vyčistíme to tady, stěny pěkně nabílíme, na okna pověsíme záclonky, pustíme vodu do náhonu, hastrmanka s ježibabou nám pomohou.
- Ježibaba a Hastrmanka Nikdy!
- Selka Lžeš mi, Andulo ! Věšíš mi bulíky na nos ! Chceš mě zpitomět ! Jenom proto jsi mi povídala, že mě máš ráda, abys mi nemusela dát poklad. Sama si jistě chceš koupit knížecí zámek a mě se chystáš uvrtat tady do toho mlýna ! Ale já nejsem hloupá ! Já mám filipa ! Já mám fištrona !

/Udeří rukou do lavice, až hastrmanka
s ježibabou náskočí/

Sem s pokladem ! A když ne, zavolám drába !

Hastrmanka

Co se dát s ní do spolku ? Budeme na poklad
zase jenom my tři - my dvě a selka. A nakonec
vystrnadíme i selku a zůstaneme jenom my dvě.

Ježibaba

Mraky, hadry, košťata, to není špatné! To má
hlavu a patu !

/Hastrmanka s ježibabou vylezou ven,
tančí kolem selky a zpívají/

č. 8.

Ježibaba

Koukni sem a koukni tam
Čaruju a zaklínám
Koukni tam a koukni sem
Zkameníš mi před nosem

Hastrmanka

Koukni sem a koukni tam
Já už ti to spočítám
Koukni tam a koukni sem
Do bažin tě odnesem

Ježibaba

Koukni sem a koukni tam
Netopýra přivolám
Koukni tam a koukni sem
Roztrhá tě za lesem

Ježibaba a
Hastrmanka

Koukni sem a koukni tam
Bílá paní jede k nám
Koukni tam a koukni sem
Ohnivým se staneš psem!

Hastrmanka a
Ježibaba

Bojíš se ? Bojíš, že ?

- Selka Snad bych se bála, ale jsem líná bát se. Bát se, to není jen tak ! Musela bych se strachy trást, jektat zuby, vzít nohy na ramena.... ne, já se radši nebojím. Je to pohodlnější.
- Hastrmanka Mně samotné se nohy samy od sebe rozklepaly a ty že nemáš strach ! Hned se ti podíváme na zoubek !
/Hastrmanka luskne prstem. Přes světnici prolétne veliký barevný míč/
Tak co, ještě je ti do smíchu ?
- Selka Třesky plesky. Bubáci pro děti!
/Hastrmanka luskne prstem. Světnicí proletí ježibaba na koštěti s velkým rámusem/
Já bych to svedla líp. Už je konec nepodařenému strašení.
- Anička Jen je nepokoušej, kdoví, co by ti mohly vyvést...
- Selka Povídám, bubáci pro děti! Na mě, panečku, hned tak něco neplatí.
/Příbelhá se ježibaba, utírá si pot z čela/
- Ježibaba Mraky, hadry, košťata! Selko, ty jsi lenivější než my dvě ! Nechceš se dát s námi do spolku ?
- Selka Kdepak, já potřebuju kolem sebe někoho, kdo se umí pořádně otáčet.
- Hastrmanka /se vzchopí a z posledních sil zaskuhrá/
Tak jen se podívej! Co držím? Skříňku. A co asi je v té skřínce ? Aha ! Nevíš. Po-klad!
- Selka Poklad ? Můj poklad ?
- Anička Ať tu skříňku zkusí otevřít.

- Hastrmanka Totiž...
- Ježibaba Ta skříňka jaksi... tadyhle je zámek... no a klíč.
- Selka Co klíč ?
- Ježibaba Klíč má ...
- Anička Já mám klíč!
- Selka Tak už tu skříňku otevři! Pospěš si! Ruce pryč, hastrmanko! A ty taky, ježibabo.
- Ježibaba Jak to, ruce pryč ?
- Hastrmanka Selko, nemyslíš si snad, že ten poklad je tvůj?
- Selka A čí je tedy ?
- Anička Nás všech.
- Hastrmanka Vezmi Aničce klíč a budeme na poklad jenom tři!
- Selka Já se mám dělit se strašidly ?
- Hastrmanka Co ti zbývá ? Aničko, dej selce klíč. Po dobrém!
- Ježibaba Neslyšíš, co ti povídáme ? Když neposlechneš, nařezeme ti !
- Anička /se směje/ Jen to zkuste.
- Selka Máš mě ráda a nechceš mi dát klíč? To není od tebe hezké. Mně ho přece dáš?

/Anička se rozpřáhne a mávne k oknu/

Anička A je pryč ! Už leží v hlubině pod jezem.

Selka V hlubině pod jezem ! Andulo!

/Sápe se na Aničku, ale Anička mrštně
uteče/

Slyšely jste to ? V hlubině pod jezem! To je ne-
vděk, slíbila jsem jí dvě suknice a boty. A možná
bych jí koupila i pentle! Ano, já jsem strašná
dobráčka a tady vidíte ten nevděk. V hlubině pod
jezem !

Hastrmanka Jak jsme se mohly mít dobře!

Ježibaba, Hastrmanka a Selka

č. 9.

Pro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždy pryč

Chtěly jsme se s bídou
Už rozloučit
Zlé časy zas přijdou
Zas můžem snít

Sen o lepších časech
Co se nám zdál
Jako tenkrát zase
Jen čekat dál

Pro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč. Ach jo.

/Udeří rukou do lavice, až hastrmanka
s ježibabou náskočí/

Sem s pokladem ! A když ne, zavolám drába !

Hastrmanka

Co se dát s ní do spolku ? Budeme na poklad
zase jenom my tři - my dvě a selka. A nakonec
vystrnadíme i selku a zůstaneme jenom my dvě.

Ježibaba

Mraky, hadry, košťata, to není špatné! To má
hlavu a patu !

/Hastrmanka s ježibabou vylezou ven,
tančí kolem selky a zpívají/

č. 8.

Ježibaba

Koukni sem a koukni tam
Čaruju a zaklínám
Koukni tam a koukni sem
Zkameníš mi před nosem

Hastrmanka

Koukni sem a koukni tam
Já už ti to spočítám
Koukni tam a koukni sem
Do bažin tě odnesem

Ježibaba

Koukni sem a koukni tam
Netopýra přivolám
Koukni tam a koukni sem
Roztrhá tě za lesem

Ježibaba a
Hastrmanka

Koukni sem a koukni tam
Bílá paní jede k nám
Koukni tam a koukni sem
Ohnivým se staneš psem!

Hastrmanka a
Ježibaba

Bojíš se ? Bojíš, že ?

- Selka Snad bych se bála, ale jsem líná bát se. Bát se, to není jen tak ! Musela bych se strachy trást, jektat zuby, vzít nohy na ramena.... ne, já se radši nebojím. Je to pohodlnější.
- Hastrmanka Mně samotné se nohy samy od sebe rozklepaly a ty že nemáš strach ! Hned se ti podíváme na zoubek !
/Hastrmanka luskne prstem. Přes světnici prolétne veliký barevný míč/
Tak co, ještě je ti do smíchu ?
- Selka Třesky plesky. Bubáci pro děti!
/Hastrmanka luskne prstem. Světnicí proletí ježibaba na koštěti s velkým rámusem/
Já bych to svedla líp. Už je konec nepodařenému strašení.
- Anička Jen je nepokoušej, kdoví, co by ti mohly vyvést...
- Selka Povídám, bubáci pro děti! Na mě, panečku, hned tak něco neplatí.
/Příbelhá se ježibaba, utírá si pot z čela/
- Ježibaba Mraky, hadry, košťata! Selko, ty jsi lenivější než my dvě ! Nechceš se dát s námi do spolku ?
- Selka Kdepak, já potřebuju kolem sebe někoho, kdo se umí pořádně otáčet.
- Hastrmanka /se vzchopí a z posledních sil zaskuhrá/
Tak jen se podívej! Co držím? Skříňku. A co asi je v té skřínce ? Aha ! Nevíš. Po-klad!
- Selka Poklad ? Můj poklad ?
- Anička Ať tu skříňku zkusí otevřít.

- Hastrmanka Totiž...
- Ježibaba Ta skříňka jaksi... tadyhle je zámek... no a klíč.
- Selka Co klíč ?
- Ježibaba Klíč má ...
- Anička Já mám klíč!
- Selka Tak už tu skříňku otevři! Pospěš si! Ruce pryč, hastrmanko! A ty taky, ježibabo.
- Ježibaba Jak to, ruce pryč ?
- Hastrmanka Selko, nemyslíš si snad, že ten poklad je tvůj?
- Selka A čí je tedy ?
- Anička Nás všech.
- Hastrmanka Vezmi Aničce klíč a budeme na poklad jenom tři!
- Selka Já se mám dělit se strašidly ?
- Hastrmanka Co ti zbývá ? Aničko, dej selce klíč. Po dobrém!
- Ježibaba Neslyšíš, co ti povídáme ? Když neposlechněš, nařezeme ti !
- Anička /se směje/ Jen to zkuste.
- Selka Máš mě ráda a nechceš mi dát klíč? To není od tebe hezké. Mně ho přece dáš?

/Anička se rozpřáhne a mávne k oknu/

Anička

A je pryč ! Už leží v hlubině pod jezem.

Selka

V hlubině pod jezem ! Andulo!

/Sápe se na Aničku, ale Anička mrštně
uteče/Slyšely jste to ? V hlubině pod jezem! To je ne-
vděk, slíbila jsem jí dvě suknice a boty. A možná
bych jí koupila i pentle! Ano, já jsem strašná
dobráčka a tady vidíte ten nevděk. V hlubině pod
jezem !

Hastrmanka

Jak jsme se mohly mít dobře!

Ježibaba, Hastrmanka a Selka

č. 9.

Pro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždy pryčChtěly jsme se s bídou
Už rozloučit
Zlé časy zas přijdou
Zas můžem snítSen o lepších časech
Co se nám zdál
Jako tenkrát zase
Jen čekat dálPro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč. Ach jo.

- Selka Snad bych se bála, ale jsem líná bát se. Bát se, to není jen tak ! Musela bych se strachy trást, jektat zuby, vzít nohy na ramena.... ne, já se radši nebojím. Je to pohodlnější.
- Hastrmanka Mně samotné se nohy samy od sebe rozklepaly a ty že nemáš strach ! Hned se ti podíváme na zoubek !
/Hastrmanka luskne prstem. Přes světnici prolétne veliký barevný míč/
Tak co, ještě je ti do smíchu ?
- Selka Třesky plesky. Bubáci pro děti!
/Hastrmanka luskne prstem. Světnicí proletí ježibaba na koštěti s velkým rámusem/
Já bych to svedla líp. Už je konec nepodařenému strašení.
- Anička Jen je nepokoušej, kdoví, co by ti mohly vyvést...
- Selka Povídám, bubáci pro děti! Na mě, panečku, hned tak něco neplatí.
/Příbelhá se ježibaba, utírá si pot z čela/
- Ježibaba Mraky, hadry, košťata! Selko, ty jsi lenivější než my dvě ! Nechceš se dát s námi do spolku ?
- Selka Kdepak, já potřebuju kolem sebe někoho, kdo se umí pořádně otáčet.
- Hastrmanka /se vzchopí a z posledních sil zaskuhrá/
Tak jen se podívej! Co držím? Skříňku. A co asi je v té skřínce ? Aha ! Nevíš. Po-klad!
- Selka Poklad ? Můj poklad ?
- Anička Ať tu skříňku zkusí otevřít.

- Hastrmanka Totiž...
- Ježibaba Ta skříňka jaksi... tadyhle je zámek... no a klíč.
- Selka Co klíč ?
- Ježibaba Klíč má ...
- Anička Já mám klíč!
- Selka Tak už tu skříňku otevři! Pospěš si! Ruce pryč, hastrmanko! A ty taky, ježibabo.
- Ježibaba Jak to, ruce pryč ?
- Hastrmanka Selko, nemyslíš si snad, že ten poklad je tvůj?
- Selka A čí je tedy ?
- Anička Nás všech.
- Hastrmanka Vezmi Aničce klíč a budeme na poklad jenom tři!
- Selka Já se mám dělit se strašidly ?
- Hastrmanka Co ti zbývá ? Aničko, dej selce klíč. Po dobrém!
- Ježibaba Neslyšíš, co ti povídáme ? Když neposlechněš, nařezeme ti !
- Anička /se směje/ Jen to zkuste.
- Selka Máš mě ráda a nechceš mi dát klíč? To není od tebe hezké. Mně ho přece dáš?

/Anička se rozpřáhne a mávne k oknu/

Anička

A je pryč ! Už leží v hlubině pod jezem.

Selka

V hlubině pod jezem ! Andulo!

/Sápe se na Aničku, ale Anička mrštně
uteče/Slyšely jste to ? V hlubině pod jezem! To je ne-
vděk, slíbila jsem jí dvě suknice a boty. A možná
bych jí koupila i pentle! Ano, já jsem strašná
dobráčka a tady vidíte ten nevděk. V hlubině pod
jezem !

Hastrmanka

Jak jsme se mohly mít dobře!

Ježibaba, Hastrmanka a Selka

č. 9.

Pro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždy pryčChtěly jsme se s bídou
Už rozloučit
Zlé časy zas přijdou
Zas můžem snítSen o lepších časech
Co se nám zdál
Jako tenkrát zase
Jen čekat dálPro pláč máme oči
Nám zmizel klíč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč
Pro pláč máme oči
Je navždycky pryč. Ach jo.

- Selka Poslouchej, ty strašidlo hastrmanské, co tady ještě děláš ?
- Hastrmanka Moc se nerozkřikuj! Stejně jsi všechno zkazila ty ! Kdybys zůstala sedět ve své roztrhané chalupě, Anička by nám dala klíč a už jsme mohly být bohaté!
- Selka Na hastrmanku máš až moc řečí. Plav, plav!
- Hastrmanka Co plav, plav ?
- Ježibaba /rozbřeskne se jí/ No ano! Plav, hastrmanko! Plav !
- Hastrmanka Co se vám stalo ?
- Ježibaba Jsi hastrmanka, tak plav ! Skočíš do hlubiny pod jezem a vytáhneš ten klíč!
- Hastrmanka Já ?
- Ježibaba A kdo jiný ? Jsem snad já vodní tvor ? Nebo selka ? Už ať jsi pod jezem !
- Hastrmanka Zbláznily jste se ? Přišly jste o rozum ! Chytá vás fantas ! Já a skočit do vody ? Vždyť bych se utopila !
- Selka Nepovídej ! Hastrmanka a utopit se ?
- Hastrmanka Zapomněly jste, že jsem lenivá. Tuze lenivá! /Leze pod lavici/ Tuhle si lehnu a nevylezu ani za hrnec zlatáků !
- Ježibaba Nechtěla jsi mít ty nejměkčí a nejpohodlnější a nejkrásnější střevíce na světě ? Kdo to tady povídal, že jenom takhle rukou mávne a hned tu

bude sedět řada ševců, že jejich konec nikdo nedohlídne! Kdo tady líbezným hláskem skřehotal o vodníkovi, který bydlí v moři, o loďce se zapraženými delfíny? Kdo? Kdo? Nebo se mi to jenom zdálo?

Hastrmanka Zdálo se ti to!

Ježibaba A ještě jsem tady slyšela povídat o paláci a o růžových schodech. To se mi taky zdálo?

Hastrmanka /leze ven/ Ty ale dovedeš čarovat! Ať dělám co dělám, jakási síla mě táhne zpod lavice ven.

Selka /se směje/ To je síla zlaťáků!

Hastrmanka Voda je jistě hrozně studená!... Už ani nevím, jak to pod hladinou vypadá. Už jsem zapoměla, jak se volá na ryby. Budu vodní čeládce jenom pro smích. /Kýchá/ Vidíte? Proč jsem se nenarodila radši jako ježibaba? /Otvírá dveře/ Ježibaby si lítají pod oblaky na koštěti a hastrmanky aby se cáchaly ve studené vodě. Raci, škeble, parmy, stájte při mně.

/Vyběhne ze dveří. Ozve se žbluňknutí/

Selka Doufám, že ji máme za chvíli nazpátek.

/Chce vzít do náručí skříňku, ale ježibaba po ní chňapne/

Ježibaba Copak, copak, copak? Tady u mě je jí dobře. Hastrmanka přinese klíč.

Selka A my skříňku otevřeme. Hastrmanka bude celá mokrá a promrzlá...

Ježibaba Myslíš, že bychom jí mohly s pokladem fouknout? To by šlo! Nač taková hastrmanka potřebuje šaty z atlasu, hedvábí a brokát? Vždyť by v tom vypadala směšně! - Co tam tak dlouho dělá?

Selka Jen aby se neutopila. /Volá/ Hastrmanko ! Hastrmanko ! Utopila se. Jaká pomoc, zůj boty a skoč za ní. Já zatím podržím skříňku.

Hastrmanka /leze do dveří/Proč na mě tak voláte ?

Ježibaba Jak to, že jsi suchá ? Že tys nás podvedla a vůbec jsi do vody neskočila ?

Hastrmanka To nevíš, že hastrmani a hastrmanky chodí pod vodou jako na suchu ? /Hastrmanka je celá vyměněná, šťastná a rozzářená/ Kdybych vám měla povídat, jak je na dně řeky krásné! Pod jezem se voda točí, vytáčejí se v ní víry a voda tam zpívá pěknou písničku !

č. 10.

Hastrmanka Po dně řeky voda běží
Po kamení klopýtá
Voda čirá, voda svěží
Lukama se proplítá

Dole chodí hastrmani
Kluci jako z růže květ
Navonění, načesaní
Mají rádi mokry svět

Vlnky jen zpívají
Rak si brousí klepeta
Žáby se brouzdají
Pstruh se krásně třepetá

Na dně řeky, tam je prima
Kam se koukneš, všude klid
Ať je léto nebo zima
Na dně řeky můžeš snít

Selka A klíč - máš ?

- Hastrmanka Kdybyste jen věděly, jak se mi pod vodou lehce dýchalo! Jen jsem stoupla na dno, hned se přede mnou šikovaly ryby a prý - co si přeješ, hastrmanko? Ale je vidět, že je řeka zanedbaná!
- Selka Ten klíč, ten klíč, hastrmanko!
- Ježibaba Ten klíč!
- Hastrmanka Měla bych v jezu podepřít jednu vykotlanou kládu a na trdlišťě navézt trochu jemného písku.
- Ježibaba a Selka Klíč!
- Hastrmanka Holky, pod vodou je tak nádherně! Celá jsem omládlá! A víte, že jeden starý sumec si mě ještě pamatuje? Hastrmanko, povídal, bez tebe je v řece smutno.
- Ježibaba Pro pitomou řeku zapoměla na klíč od pokladu! Pomátla se! Nakonec jí bude bližší jakýsi sumec než atlasové, hedvábné a brokátové šaty!
- Hastrmanka Co bych v takových šatech dělala? Pod vodu by se nehodily.
- Ježibaba Copak ty chceš jít pod vodu?
- Selka Jen ji nech, jen ji nech! Bude lepší dělení a více na nás dvě zbude. Ať si třeba obrostěš mechem, nám to bude jedno. Jen když budeme mít svůj poklad!
- Ježibaba Poklad! Zlatý poklad!
- /Do dveří vejde myslivec. Krásný myslivecký mládenec jako z obrázku. Samozřejmě, že je to Anička, ale ani ježibaba, selka a hastrmanka to nepoznají/

- Anička Netušil jsem, že mlýn má návštěvu!
- Selka Jsem ráda, že vás vidím, švarný mládenče! Vítám vás!
- /Ježibaba selku odstrkuje a staví se před myslivce/
- Ježibaba Jaká vzácná návštěva! Vítám vás, pane myslivče! Já vás vítám, protože já jsem tady paní!
- Anička Vám ten mlýn patří?
- Ježibaba /pyšně/ Ano!
- Anička Moc se o něj nestaráte! Jako bych vešel do zříceného hradu! Proč si aspoň nezametete podlahu?
- Ježibaba Totiž, abyste věděl... jak bych vám to řekla, pane myslivče. My tady... já tady... /Utrhne se na hastrmanku/ Nestůj ve dveřích a pojd do světnice! Povídate, zamést podlahu?
- Anička A vybítit stěny a na okna pověsit záclony, stůl prostrít ubrusem...
- Ježibaba Ano... ano, máte pravdu. Ale posaďte se u nás!
- Selka Ještě jsem vás u nás nikdy neviděla.
- Anička Jsem tady na panství nový. Knížepán mě jmenoval vrchním nadlesním.
- Ježibaba a Selka /omámeně/ Vrchní nadlesní!
- Selka Tak mlaďoučký a už vrchní nadlesní!
- /Obskakuje Aničku, oprašuje jí smítka. Ježibaba žárlí a odstrkuje ji/

To jste jistě z lepší rodiny, když je k vám knížepán tak milostivý. Z bohaté rodiny, že?!

Anička

U nás jsme nikdy na peníze příliš nehleděli, Hrnc zlaťáků sem, hrnc zlaťáků tam !

Ježibaba a Selka

Óóóóóóóó !

Ježibaba

Slyšela jsem dobře ? Říkal jste hrnc zlaťáků ?

Selka

Ježibaba je trochu nahluchlá, víte. Hrnc zlaťáků! Ale ani já nejsem bez peněz. Ve vsi mám velký statek.

Ježibaba

Já že jsem nahluchlá ? Nevěřte jí, pane nejvrchnější vrchní nadlesní! Velký statek! Chalupu má na spadnutí, prázdný chlívek a vymetenou stodolu. To má!

/Hastrmanka se rozesměje/

Co tady ještě chceš ? Už ať jsi pod jezem!

Hastrmanka

Když si pomyslím, že ještě před chvílkou jsem byla stejně potrhá jako vy...

Ježibaba

Pan úplně nejvrchnější vrchní nadlesní není zvědavý na tvoje řeči, hastrmanko.

Anička

Právě naopak! Slyšel jsem, že tady ve mlýně přebývají hrozně lenivá strašidla, ale vidím, že ty jsi jiná.

Hastrmanka

Sama nevím, co to do mě vjelo, ale ani deset párů koní by mě už neudrželo na suchu !

Ježibaba

Kdo vám povídal, že jsem lenivá ? Já že jsem lenivá! Od rána do večera se nezastavím a kdyby

to muselo být, tak si práci třebaš i vymyslím!
 /Přitiskne k hrudi skříňku/ A nemusela bych,
 mám přece veliké bohatství. Že jsem tak smělá -
 vaše srdce už je zadané? Abyste rozuměl...
 totiž, já jsem ještě svobodná, víte... ale kdyby
 mi takový hezký mládenec jako vy řekl, že mě
 chce požádat o ruku...

- Anička Chci ženu jako vítr! Pracovitou, veselou,
 která si ráda zazpívá.
- Ježibaba Jako byste mluvil o mně !
- Selka Cože ? Jako byste o mně mluvil! Jsem pracovitá,
 veselá, ráda si zazpívám a nic mě nezarmoutí!
 Nejsem lakomá ani hašteřivá.
- Anička Opravdu ?
- Selka Škoda, že tady není Anička! Ta by vám to všechno
 potvrdila. Moc dobře se u mě má!
- Anička A co jsi jí za to slíbila ?
- Selka Mám dobré srdce !
- Hastrmanka Nemohu to už poslouchat. Radši půjdu za sluncem.
 Musím podepřít ten trám.
- Selka A najít klíček !
- Anička Klíček ? Jaký klíč ?

č. 11.

- Ježibaba a
 Selka Je to klíč, co odhalí ti
 Nejkrásnější poklady
 Ve truhle se jasně třpytí
 Není za něj náhrady

to muselo být, tak si práci třeba i vymyslím!
/Přítiskne k hrudi skříňku/ A nemusela bych,
mám přece veliké bohatství. Že jsem tak smělá -
vaše srdce už je zadané? Abyste rozuměl...
totiž, já jsem ještě svobodná, víte... ale kdyby
mi takový hezký mládenec jako vy řekl, že mě
chce požádat o ruku...

Anička

Chci ženu jako vítr! Pracovitou, veselou,
která si ráda zazpívá.

Ježibaba

Jako byste mluvil o mně !

Selka

Cože ? Jako byste o mně mluvil! Jsem pracovitá,
veselá, ráda si zazpívám a nic mě nezarmoutí!
Nejsem lakomá ani hašteřivá.

Anička

Opravdu ?

Selka

Škoda, že tady není Anička! Ta by vám to všechno
potvrdila. Moc dobře se u mě má!

Anička

A co jsi jí za to slíbila ?

Selka

Mám dobré srdce !

Hastrmanka

Nemohu to už poslouchat. Radši půjdu za sumcem.
Musím podepřít ten trám.

Selka

A najít klíček !

Anička

Klíček ? Jaký klíč ?

č. 11.

Ježibaba a

Selka

Je to klíč, co odhalí ti
Nejkrásnější poklady
Ve truhle se jasně třpytí
Není za něj náhrady

Otevírá bránu štěstí
Všechny krásy života
Ten si, komu poklad věstí
Kolem prstu omotá

Chudáka klíč v bohatého
Za okamžik promění
Po čem touží, to je jeho
Nezná žádné trápení

Anička /vytahuje klíč/ Není podobný tomu mému ?

Selka Podobný ?

Anička Tak to zkusíme. /Chystá se otevřít skříňku/

Ježibaba Zacloně si oči, aby tě zář drahých kamenů
neoslepila !

/Anička otevře skříňku a selka s ježibabou
do ní prudce hmátnou/

Selka Poklad !

Ježibaba Kam se poděl poklad ?

Selka Kdo jej ukradl ?

Ježibaba /podezřívavě Aničce/ Jak to, že máš klíč od
našeho pokladu... Jak to a proč ?

Anička Proč, proč, přes plot přeskoč. Protože jsem
Anička!

/Odloží přestrojení a selka a ježibaba
na ni jen civí a civí - a tu se rozesměje
hastrmanka - směje se a Anička se směje
s ní/

- Ježibaba Mraky, hadry, košťata! Já si myslela, že si mě ten mysliveček vezme za ženu!
- Selka A já taky ! Už jsem se těšila, že budu paní nadlesní...
- Anička Opravdu je ta skříňka prázdná ? Tady ten pergamen...
- Ježibaba /s nadějí/ Něco je na něm napsáno! Třeba je tam zrovna napsáno, jak se dostaneme k bohatství!
/Podává pergamen selce/ Na, čti !
- Selka /slabikuje/ Bez prá-ce... bez práce... nej-nejsou... bez práce nejsou... ko-lá... bez práce nejsou koláče...če... bez práce nejsou koláče.
- Hastrmanka Tak přece byl ve skřínce poklad!
- Ježibaba Poklad ?
- Hastrmanka Ano ! Bez práce nejsou koláče. Když se tím budeme řídit, jako bychom našly poklad, vid, Aničko ?
- Selka Když já si myslela, že si mě ten nadlesní vezme za ženu.
- Anička Terezo, copak by si tě vzal, i kdyby byl opravdový?
Copak by si vzal takovou línou a hubatou ženskou jako jsi ty ?... Holky, zkuste to?...
/Selka s ježibabou nechápou/

č. 12.

- Anička Už se vidím jak si sedím
Tady v mlýně na zápraží
Jak si pěkně ráno medím
Letní slunce do nás praží

- Selka
Už se vidím na pramici
Kolem šplouchá voda čistá
Kapr bere na udici
Večeře zas bude jistá
- Anička
Už se brouzdám ranní rosou
V trávě všichni cvrčci hrají
Sekáči jdou kolem s kosou
Z dálky na nás zamávají
- Anička a
Selka
Mlýnským kolem zatočíme
Nameleme bílou mouku
pocestného pohostíme
Dáme růži do klobouku
- Ježibaba
Ale co bude se mnou ? Hastrmanka se bude starat
o svou vodní havěť, vy dvě budete hospodařit tady
ve mlýně -
- Anička
Copak ty tady s námi nezůstaneš ?
- Ježibaba
Kazila bych vám řemeslo! Kdo by si dal semlít
obilí do mlýna, ve kterém žije ježibaba ? -
Zametu vám aspoň podlahu... /Zametá v rozpacích/
- Hastrmanka
Sláva ! Ježibaba se dala do práce! Sluší ti to
ježiholko !
- Ježibaba
Už mě to napadlo ! Víte co? Já se dám k poště!
Trvá to celý den, než poštovský panáček doveze
psaní z jednoho města do druhého, ale já na svém
koštěti přelítnu z města do města za minutku.
A ze země do země za hodinku !
- Hastrmanka
Ale nezapomeneš na nás ? Stýskalo by se mi po
tobě, ty strašidlo strašidelné!
- Ježibaba
To víte, že se občas zastavím. A budeme si
večer spolu hrát na strašidla! A budeme se
kráááááásně bát !

Ježibaba, Hastrmanka, Selka, Anička

Lalalala lalali
Zpívejme si sláva
Lalalala lalali
Mlýn nám mouku dává

Lalalala lalali
Zpívejte si s námi
Lalalala lalali
Navštivte mlýn známý

Lalalala lalali
Zpívejte si sláva
Lalalala lalali
Mlýn nám mouku dává

Lalalala lalali
Zpívejte si s námi
Lalalala lalali
Navštivte mlýn známý